

Folketingets Europaudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

Besvarelse af spørgsmål 1 ad KOM (2018) 0238 stillet af udvalget den 23. oktober 2018 efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål:

I forlængelse af drøftelsen af forslaget om P2B-forordningen om fairness og transparens mellem virksomheder og online formidlingstjenester (KOM (2018) 0238) på Europaudvalgmødet den 21. september 2018 bedes ministeren oplyse, om Danmark – hvis forslaget bliver vedtaget – i fremtiden kan vedtage mere vidtgående regulering af online platforme.

Svar:

Forslaget til forordning om fremme af fairness og transparens mellem virksomhedsbrugere og online formidlingstjenester (P2B-forslaget) har til formål at styrke det digitale indre marked ved at skabe mere gennemsigtighed og bedre klageadgang for de virksomheder, der sælger deres varer og ydelser på digitale platforme.

Forslaget opstiller derfor en række krav til *gennemsigtighed* i de handelsbetingelser, som online platforme stiller over for de virksomheder, der bruger dem. Forordningen kræver bl.a., at:

- Handelsbetingelser skal være klare og let tilgængelige for virksomhedsbrugere.
- Online platforme skal oplyse de centrale parametre for rangordning, og såfremt rangordning kan påvirkes som følge af direkte eller indirekte betaling fra virksomhedsbrugere til platformen, skal dette også fremgå af handelsbetingelserne. Leverandører af *søgemaskiner* skal endvidere gøre informationen offentligt tilgængelig.
- Online platforme skal anføre i deres handelsbetingelser, hvis der sker eller kan ske forskelsbehandling mellem varer eller tjenesteydelser tilbudt af platformen selv eller af virksomhedsbrugere, som platformen kontrollerer, og varer eller tjenesteydelser, som andre virksomhedsbrugere tilbyder. Leverandører af *søgemaskiner* skal endvidere gøre informationen offentligt tilgængelig.
- Handelsbetingelserne skal indeholde en beskrivelse af virksomhedsbrugeres adgang til data, som erhvervsbrugere eller forbrugere leverer til leverandøren, eller som genereres gennem platformen.
- Online platforme skal være åbne om de begrænsninger, der indgår i deres handelsbetingelser. Det kan for eksempel være krav om, at virksomhederne ikke må tilbyde billigere varer på *egen* hjemmeside, end de gør via en online platform.
- Online platforme skal have et internt klagesystem til at håndtere virksomhedsbrugernes klager over platformens manglende efterlevelse af forordningen.

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

- Organisationer og udvalgte offentlige instanser har ret til at indbringe platformes adfærd for nationale domstole, hvis adfærden vurderes at stride mod forordningen.

Da der er tale om en forordning med base i artikel 114 TFEU, der regulerer gennemsigtighedskrav og klageadgangen for platforme og deres virksomhedsbrugere, kan Danmark ikke vedtage nationale regler, der omfatter indholdet i forordningen. Det skyldes, at en forordning er direkte gældende i alle medlemslande og at der derfor ikke efterlader rum til, at medlemslandene kan bestemme form og midler for gennemførelsen.

Men det afskærer ikke medlemsstaterne fra at indføre national lovgivning indenfor selve området, så længe det ikke vedrører de emner, der reguleret ved de harmoniserede bestemmelser. Danmark kan derfor godt vedtage nationale regler, der omhandler platforme, i tillæg til P2B-forordningen, men som *ikke* vedrører de områder, som forordningen regulerer.

I helt særlige tilfælde er det muligt for medlemsstater at opretholde eller lave nationale områder, selvom området er dækket af artikel 114 TFEU. Det gælder bl.a. hvis der er videnskabeligt belæg for at indføre miljøbeskyttelse eller opretholdelse af den offentlige orden, som er angivet i artikel 36 TFEU. Det er i sidste ende Kommissionen som afgør, om den nationale regel er proportional og dermed til eksempel ikke skader det indre marked eller er et udtryk for forskelsbehandling.

Udgangspunktet fra dansk side er dog, at de enkelte medlemslande ikke bør gennemføre særregler. Når medlemsstaterne laver særregler, så udfordres det indre marked. Det betyder, at det bliver svært for fx danske virksomheder at skulle ekspandere til flere europæiske lande, hvis de skal sætte sig ind i 27 forskellige regelsæt. Hertil kommer, at en fælles europæisk tilgang til især de store platforme sikrer reglerne mest mulig gennemslagskraft.

Både virksomheder og forbrugere drager nytte af det indre marked og digitaliseringen. Det gælder ikke mindst i forhold til platforme, der i sin natur er grænseoverskridende. Virksomhederne kan via platforme få mulighed for at nå ud til et langt større marked end det danske, og forbrugerne får langt flere valgmuligheder. Derfor er det meningsfuldt med fælles og tilpas stramme regler på dette område.

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov